

[Energiministeren]

nativet med ét selskab havde givet mindre kommunal indflydelse.

Derimod vil jeg nok sige, at jeg deler fru Lone Dybkjærs bekymring, der lå i den betragtning, at alt for forskellige retningslinjer fra det ene regionale selskab til det andet regionale selskab med hensyn til tekniske standarder og normer meget vel kan blive et reelt problem med hensyn til muligheden for at få tilstrækkelig stor dansk deltagelse ind i projektet. Det mener jeg er om ikke en bekymring, så dog en sag, som vi også følger nøje, og bl. a. gennem den indsats, som vi har fået i gang med dette naturgassekretariat, og folk, der specielt arbejder med at få mest muligt dansk arbejde ind i det, kigger vi specielt på dette i energistyrelsen.

Hr. Erhard Jakobsen broderede lidt over, om regeringen havde vildført folketetinget, da det besluttede sig i 1979. Jeg fik nærmest det indtryk, at hr. Erhard Jakobsen mente, at det var folketetinget nok ikke blevet, og det mener jeg helt sikkert heller ikke er tilfældet; vi kan jo genkende virkeligheden, sådan som den blev besluttet og planlagt, i det, der foregår. Historien om forhandlingssituationen osv. i forhold til DUC osv. mener jeg er krusninger på overfladen. Det er et veldokumenteret projekt; dokumentationen blev fremlagt af min forgænger, og den er holdbar.

Hr. Erhard Jakobsen var inde på tidsproblemet og tilslutningspligtproblemet og på, om det nu måske kan siges at ligge så meget nemmere efter de nye beregninger om følsomheden, at det skulle give anledning til, at vi kan gå mere lempeligt til værks. Jeg mener, det er en beroligelse, at beregningerne har vist, at det går i den retning og ikke i modsat retning, men det, der er tale om, er jo ikke, at disse nye beregninger giver en baggrund for, at vi så kan springe den ene eller den anden eller den tredje by over, når vi dækker de forskellige områder. Det her går på, at inden for de områder, der planlægges dækket på længere sigt med naturgas, er projektets rentabilitet kun lidt følsomt med hensyn til, hvor hurtigt vi opnår den og den dækning i området.

Vi kan sige, at det betyder så til gengæld i praksis, når vi ser på det helt jordnært for forbrugerne i de pågældende områder, at vi ikke har behov for at forcere en tilslutning til projektet frem, men at tilslutningen kan foregå glidende og løbende, i takt med, at den

enkelte villaejer alligevel havde stået over for investeringer i form af renovering af oliefyret eller udskiftning af olietanken, når den var mere end 20 år gammel osv. Det vil være på det tidspunkt, hvor man ellers skulle have været af med mange penge for at få det gamle fyr til at køre ordentligt, at man nu harmonisk og uden det store investeringsbehov kan tilslutte sig naturgassen.

Her vil jeg godt pege på en ting mere, for det, at vi fører naturgas frem, har jo ikke at gøre med, at vi skaber problemer for folk; vi løser problemer for folk, både forsyningsikkerhedsmæssigt og miljømæssigt og efter alt at dømme også rent prismæssigt. Naturgassen vil ikke blive opfattet af folk, når vi kommer længere frem, som noget, der skal påtvinges dem som et dårligt alternativ. Det vil blive opfattet som et fordelagtigt tilbud – af gode grunde.

Det, vi altså kan sige nu, er, at regnestykket ser sådan ud, at vi ikke behøver at bruge så stærkt på lokalt plan de beføjelser, som kommunerne efter loven kunne anvende, og det synes jeg er en fordel.

Denne tilslutningspligt er jo ikke noget formål i sig selv overhovedet, men det er af hensyn til investeringens størrelsesorden hensigtsmæssigt at have den der, sådan at man får et vist sikkerhedsnet for investeringen. Det er i virkeligheden det, der er hovedtankegangen bag det at have den i loven.

Jeg vil understrege én gang til, at denne mekanisme med planlægning og tilslutningspligt jo gælder alle former for opvarmning, som kører i kommunernes varmeplaner. Også kraftvarme og overskudsvarme, om det er lavet på halm eller biogas, eller hvad det er, og vedvarende energianlæg, der forsyner kollektivt, vil blive udstyret med en såkaldt tilslutningspligt. Det er ikke noget specielt for naturgasnettet, det gælder simpelt hen alle opvarmningsformer, der dækker mere end den enkelte. Det synes jeg er væsentligt. Det er ikke naturgasprojektet som sådant, der er specielt koblet til en tilslutningspligt.

Til hr. Waldorff vil jeg sige om B&W-rapporten, som jeg nok skal kommentere skriftligt nærmere – det får vi jo lejlighed til nu, da jeg kan få lov at lægge den frem – at en række af de antagelser, den er beregnet på grundlag af, er forkerte. Man har i det juli 1979-notat, der var en ajourføring eller en opdatering af B&W-rapporten